

Στις ενορίες περί τήν 11ην μ.μ.

του Μεγάλου Σαββατου άρχεται το Μεσονυκτικόν
ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ:

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε,

τὸ Πνεῦμα της Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρῶν

καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός

των Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορτηγός,

ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ

καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος

καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμην. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νύν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἄφιεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ´)

Δόξα... Καὶ νύν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ν' Ψαλμός χύμα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον
καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου,
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί,
ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος
μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις
θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ εὐθύς τὸν ἐπόμενον Κανόνα,
(ψάλλοντες τοὺς Εἰρμούς ἀνα β', καὶ
τὰ Τροπάρια εἰς δ'), μέ στίχον:
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Καὶ πάλιν ἔσχατον ὡς Καταβασίας
τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν,
τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς
ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν.
Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον,
ὠδὴν σοὶ ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοί,
τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον,
καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Ἄνω σὲ ἐνθρόνω, καὶ κάτω ἐν τάφῳ,

τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα
Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τὴ νεκρώσει σου,
ὑπὲρ νοῦν ὥραθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς,
ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου
ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καὶ
νοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν,
τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς
ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν.

Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα,
ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, Θάμβει
πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν
σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας
τὰς Ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ
τὰ κρύφιά σου, Θεανδρικῶς
διετρέψασας, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα,
οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ
τὸ πρὶν διεστώτα, καταστολή δὲ Σῶτερ,
τῆ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης
βουλήσει, καὶ γὰρ τὴν δύνάμιν σου, ταῖς
ἐνεργείαις ἐγνώρισας, Θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν,
οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ Κτίσις κατιδοῦσα,
ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, Θάμβει πολλῶ
συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Ὡδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου Θεῖαν κένωσιν, Προορῶν
Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν
διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ,
ὡς παντοδύναμος.

Ἐβδόμην σήμερον ἠγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν,
καταπαύσει τῶν ἔργων, παράγεις γὰρ
τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων
Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου,
τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, δι' ἣ ῥηται σπαράττουσα,
ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ Θανάτου καὶ Ἄδου,

Λόγε τῷ κράτει σου.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοί, ἐπικράνθη,
βροτὸν ὀρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον
τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν,
τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,
Προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα.
Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ,
ὀμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε'

Ὁ Εἰρμός

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν.
Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ
ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς
χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος
ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνὸν σοὶ Λόγε μυστήριον,
ὁ εὐσχήμεων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σε
φύσαντος βουλήν σχηματίζει,
ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιούντός με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ
φθαρτὸν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ

Θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα,
ἢ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα,
οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθῶν, καὶ λογχευθεὶς
τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς
εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ
γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς,
ὑπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὑπνου,
καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθίσας ἐκραύγαζεν.
Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ
ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Ὡδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,
στερνοὶς κητώοις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ
τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ
ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου,
τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ
τῇ κουστωδία. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἥς
μετέσχες σαρκός, εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου,

ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ
καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος
καὶ τῆς σαρκός σου, ἐν ἀμφοτέροις γάρ,
εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ Θεοκτόνον, ἔφυ
τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ, εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου,
τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῆ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης
ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς
ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου
ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἰδης τοῦ γένους
τῶν βροτῶν, σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταίε
ζωαρχικῆ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου, κλειῖθρα
διεσπάρξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος
ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ
γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στερνοὶς
κητώσις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων,
τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ
θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει
δὲ τῇ κουστῳδία. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ὡδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος,

τοὺς Ὁσίους Παιδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ
νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδία δεξάμενος
τὸν τρωθέντα λόγχη τὴν πλευράν, καὶ
σθένει πυρὶ Θεῖῳ δαπανώμενος, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος,
ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς
Θησαυρός, Θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν,
ἢ τῶν ὄλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν,
δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ
ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ,
σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος,
τοὺς Ὁσίους Παιδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ
νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν

ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά,
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐκστηθι φρίπτων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἄδου ταμείων, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Καταβασία

Ἐκστηθι φρίπτων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'

Ὁ Εἰρμὸς

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ, νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὀρῶσα νεκρόν, τὴ ῥομφαία τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυθῆσωμαι.

Γῆ μὲ καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένοι, βλέποντες στολήν, ἠμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως, τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιάσθῳ ἢ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκόλευται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενή, καὶ τὴ τρίτη ἡμέρα ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Μετά τὴν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νύν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἑῆχος β'

Ἵτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ των ἀδελφῶν ἡμῶν, των ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τη πόλει (κώμη) ταύτη, των ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων,

συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον(γ´) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ

Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Σε κάποια μέρη εἴθισται νά ψάλεται υπό των ψαλτῶν ἀπό τοῦ Ἱεροῦ
Βήματος τό Ζ' Ἑωθινόν Δοξαστικόν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ' Ἦχος βαρὺς

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ,
καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας,
πολὸν σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν;
ὕψ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς.
Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς,
πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ,
τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο,
καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς.
Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες,
ἀνυμνούμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

~~~~~

**ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

Μετά τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεσονυκτικοῦ ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς
Ὡραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμᾶς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ
τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τό:

Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν

ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ὑπό τῶν χορῶν

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καὶ τό τρίκηνον ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Ναοῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ ἐξαπτερύγων, ψάλλων τό τροπάριον:

Ἦχος πλ. β'

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδία σὲ δοξάζειν.

Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ὑπό τῶν χορῶν

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδία σὲ δοξάζειν.

μέχρι ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θα γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως.

Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ:

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον (γ').

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Σοφία. Ὁρθοῖ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ:

Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ:

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου το ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

ΙΕΡΕΥΣ

Κεφ. 16:1-8

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΧΟΡΟΣ:

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς, του χοροῦ ποιούντος τὴν κατάληξιν

ΙΕΡΕΥΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι,

ΧΟΡΟΣ:

ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι,

ΧΟΡΟΣ:

ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι,

ΧΟΡΟΣ:

ζωὴν χαρισάμενος.

Το αὐτὸ ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος
τούς στίχους·

ΙΕΡΕΥΣ:

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι

εὐφρανθήτωσαν.

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Δόξα...

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ:

Καὶ νῦν...

ΧΟΡΟΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

τέλος ὁ ΙΕΡΕΥΣ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

ΧΟΡΟΣ:

καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ τὴν Μεγάλη Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

(καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση)

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης...
Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...
Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου...
Ἵπέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...
Ἵπέρ τῆς πόλεως ταύτης...
Ἵπέρ εὐκρασίας ἀέρων...
Ἵπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων...
Ἵπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

ΧΟΡΟΣ:

Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

ἽΟτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις...

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Μετά τὴν ἐκφώνησιν «ἽΟτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί... » τα Τροπάρια ἐν ἐκάστη ἽΩδῇ μετά στίχον «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.» Εἰς δέ τὰ δύο τελευταῖα «Δόξα... » «Και νῦν... ».

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἽΩδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη... » (γ') καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου...» (ἄπαξ)

ἽΟ Κανών, ποίημα Ἵωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ἽΩδὴ α' ἽΗχος α' εἰρμός

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Δόξα ...

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανώς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Καὶ νύν ...

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατὸς τε ἅπας καὶ ἀόρατος, Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἄμην.

ἽΩδὴ γ' ἽΟ εἰρμὸς

Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερευόμεθα.

Δόξα ...

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἽΕγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐστερέωται.

Καὶ νῦν ...

Χθὲς συνεθαπτόμην σοὶ Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοί, συνεσταυρούμην σοὶ χθὲς αὐτὸς με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερευόμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἄναστὰς ὁ Ἵησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

ἽΕτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοὴ ἤχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰ περὶ Μαρίας, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον
ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ
ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια
σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος,
θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ δ' Ὁ εἰρμός

Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς ὁ Θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ
δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ
κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοίξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς
βρωτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ
ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Δόξα ...

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Καὶ νύν ...

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυῖδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς ὁ Θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ὡδὴ ε' Ὁ εἰρμὸς

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. Δόξα ...

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἰδοῦ σειραῖς, συνεχόμενοι δεδورκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπέιγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Καὶ νῦν ...

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καταβασία

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί τό πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ὡδὴ ς' Ὁ εἰρμός

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Δόξα ...

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Καὶ νῦν ...

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους,

κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς,
ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ
ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθελγζάμενος,

Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ἽΩ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστώσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν, ἽΩ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῆ ἸΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Στίχοι

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῆ Χιονία τάχα,

Οὗ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,

Ἄφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαϊδεκάτη κατέκαυσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου

Πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχοι

Τετράς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει

Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης,

Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

Στίχοι

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης

Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.
Θάλασσαν ἢ Χάρισσα φρίπτειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις Θάλασσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.
Βυθῷ Γαληνῇ καὶ Νίκη βεβλημένοι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλιίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.
Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.
Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι

Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κατόπιν τό παρόν ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου:

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἰδοῦ μόνος
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.
Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κατόπιν αναγινώσκομεν ἐκ τρίτου το:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον.

Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου

ὀνομάζομεν.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ')

Καί ἐκ τρίτου το:

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ')

Ὡδὴ ζ' Ὁ εἰρμὸς

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν,
μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζώντα Θεόν, καὶ Πάσχα
τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα ...

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδοὺ τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς
αἰωνίου ἀπαρχῆς, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν
τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν ...

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς
λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὗσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον
φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πάσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ

τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ

Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ εἰρμὸς

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία,

ἐορτῶν ἐορτῆ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐνῆ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς

τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τοῦ καὶ νοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς Θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ

εὐσήμῳ ἡμέρα τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν,
ὕμνουντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα ...

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε, ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοί,
Θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐῶ ἄς τᾶ
τέκνα σου ἐν σοί εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νύν ...

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει
φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία,
ἐορτῶν ἐορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐνὴ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ

τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ὡδὴ Θ' Ὁ εἰρμός

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὡ Θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ἦθ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Δόξα ...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ἦθ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ιερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Καὶ νύν ...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Ἦθ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ιερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Καταβασία

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νύν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ΧΟΡΟΣ:

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ:

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον

Ἦχος β'

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης,
Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας,
τοῦ κόσμου σωτήριον. **(ἐκ γ')**

Εἰς τοὺς Αἰ ν ο υ ς

Ἰσθῶμεν Στιχ. η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ
τοῦ Πάσχα δ'.

Ἦχος α'

Στίχος α' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ

πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἕμνούμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχος β΄ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχος γ΄ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τὴν ἀναστάσει σου, Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχος δ΄ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες ὑμνούμέν σε, Χριστέ, Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ, Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρὸν, Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, Κύριε, δόξα σοί.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Οἱ δε πιστοὶ ἔρχονται κατὰ τάξιν καὶ ἀσπάζονται αὐτὸ.

Ἦχος πλ. α΄

Στίχος: Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχος: Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ᾧ τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ Θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τὴ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, Θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχος: Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχος: Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα, ὃ Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρὰς ἐπλησε λέγων, Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... Καὶ νύν...

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τὴ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα, Εἶπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τὴ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.